

NÄYTÖSTEN KESTOT

I osa 1 tunti 15 minuuttia

väliaika

II osa 1 tunti 5 minuuttia

ROOLEISSA

Violetta Valery **Francesca Dotto**

Alfredo Vermont **Antonio Poli**

Giorgio Germont **Roberto Fontali**

Flora **Anna Malavasi**

Gastone **Andrea Giovannini**

Paroni Douphol **Roberto Accurso**

Markiisi D'obigny **Andrea Porta**

Tohtori Grenvil **Graziano Dallavalle**

Annina **Chiara Pieretti**

Giuseppe **Rosolino Claudio Cardile**

LA TRAVIATA

SÄVELLYS **GIUSEPPE VERDI**

LIBRETTO **FRANCESCO MARIA PIAVE**

PERUSTUEN ALEXANDRE DUMAS NUOREMMAN

NÄYTELMÄÄN KAMELIANAINEN

KAPPELLIMESTARI **JADER BIGNAMINI**

OHJAUS **SOFIA COPPOLA**

PUVUSTUS **VALENTINO GARAVANI,**
MARIA GRAZIA CHIURI JA PIERPAOLO PICCIOLI

LAVASTUS **NATHAN CROWLEY**

VALAISTUS **VINICIO CHELI**

LAULETTU ITALIAKSI
TEKSTITETTY SUOMEKSI

TAPAHTUMAT

I kohta

Pariisin seurapiiritapahtumassa odotetaan kuumeisesti kaupungin kuuluisimman kurtisaanin Violetta Valéry'n saapumista. Kansa on tullut silkasta uteliaisuudesta, ehkä etsimään romanttista seikkailua, toisaalta taas toivoen tuon uskaliaan naisen kuolemaa. Illan ohjelmanumerona tuntuu olevan uuden ihailijan työntäminen Violettan syliin: Alfredo Germont. Hauskuus piilee siinä että Violetta on kokenyt maailmannainen joka tuntee rakkauden salat, kun taas Alfredo on lähinnä sosiaalisesti kömpelö kirjatoukka. Alfredo nousee kuitenkin ujoudestaan huolimatta tilanteen tasalle laulamalla juomalaulun, mikä huvittaa suunnattomasti ilkkumaan tulleita ihmisiä. Violetta pitää Alfredon puolia, ylistäen omassa laulussaan joutilasta, nautinnonhakuista elämää. Tanssin alkaessa käy hyvin selväksi, kuinka lähellä kuolemaa Violetta itse asiassa jo on. Juhlijat poistuvat tyytyväisinä näkemäänsä.

Kirjatoukka saarnaa kurtisaanille kuinka tytön tulisi pitäytyä säädyllisessä elämässä, ja kuinka rakkauden tulisi hallita hänen sydäntään ennen mitään muuta. Violetta on kuolemaisillaan nauruun tätä kuunnellessaan. Mutta varmuuden vuoksi kirjatoukka Alfredo saa työltä kameliankukan, ja kutsun tulla tapaamaan tätä uudelleen.

Alfredon sanat saavat kauniin Violettan miettimään elämäänsä ja arvojärjestyksensä uudelleen. Olisihan rakkaus hienoa, mutta miten koko ajatus voi toimia tässä raadollisessa maailmassa, jota kiinnostaa vain välitön tyydytys ja huvi? Filosofisen (ja hiukan eroottisenkin) pohdinnan keskeltä nousee yhä Alfredon syyttävä sormi, ja Violetta poistuu tilanteesta raivokkaan koloratuurin säestämänä.

II kohta

Violetta on valinnut rauhaisan elämän maaseudulla, jossa saa velloa tunteissaan. Alfredo on kuin uudestisyntynyt, eikä epäile elämänsä autuudessa olevan uhattuna: hän ei ymmärrä mikä brutaali voima on rakkaudella, jota hänen jumaloimansa nainen tarvitsee elääkseen. Violetta saa vieraakseen vakaasti keskiluokkaisen Giorgio Germontin. Vieras on vakuuttunut siitä että hänen poikansa on eksynyt oikealta tietään, kuten naisystävänsäkin, ja että muutamalla painavalla sanalla -ehkä tuhdilla setelitukulla myös- asia voidaan yhä korjata, ja Violetta saada vakuuttuneeksi siitä että on parasta hylätä Alfredo. Violetta ei osaa vastustaa miehen vaatimusta. Giorgio saavuttaa tavoitteensa, ja perheen maine on pelastettu.

Alfred murtuu ymmärtäessään suuren rakkautensa palanneen entiseen elämäänsä, eikä pysty tuntemaan muuta kuin mustasukkaisuutta. Hän ei kuuntele isänsä puheita perheestä ja kunniallisuudesta, vaan aikoo etsiä rakkaansa kostaakseen tälle suuren tuskansa.

III kohta

Pariisin suihkuseurapiiriläiset harrastavat uhkapelejä aikansa kuluksi odottaessaan uutisia kurtisaanin kuolemasta. Rahaton Violetta on palannut entisen suojelijansa, impotentin paronin luo, joka on täten saavuttanut paikan seurapiirin kadehdituimpana miehenä. Alfredo näkee punaista. Viimein hän todistaa olevansa isänsä poika, syyttämällä Violettaa julkisesti "hairahduksestaan", yrittäen näin puhdistaa oman nimensä. Kaunis pintaväre särkyä, ja Verdin musiikki näyttää meille pilkahduksia siitä kaoottisesta voimasta, joka muka niin sivistyneessä yhteiskunnassa piilee. Kaunis kurtisaani -ainut todellinen ihminen koko oopperassa- ilmaisee toiveensa saavuttaa aito tyytyväisyys elämässä. Kohtaus päättyy yleiseen epätoivon huutoon.

IV kohta

Kello on seitsemän aamulla, ja Pariisissa juhliitaan villisti. Tohtori toivottaa Violetalle pikaista paranemista. Hän jättää hyvästinsä maailmalle. Alfredo, joka ilmeisesti on viimein kasvamassa aikuiseksi, tulee Violettan luo toivoen kutsuvansa esiin heidän kauniin rakkaustarinansa vielä viimeisen kerran, mutta tietenkin liian myöhään. Sankarittaremmen on jo lähtenyt luojansa syleilyyn.